

N:o 5. 1919.

Ägare: **DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.**
Ansvarig utgivare: **J. C. N. af KLERCKER.**
Redaktör: **ERIC AHLSTRÖM, Skårsåtra.**
Rikstelefon Skårsåtra 41. — Stockholmstelefon Skårsåtra 67.

11:te årgången.

Djurgården utifrån.

Idrotten inslungades första gången i mitt känsloliv en kulen dag i slutet på förra seklet. Närmare bestämt tror jag att det var den 26 november 1899. Jag fyllde den dagen (och gör det fortfarande, liksom Ala, Flying, m. fl. djurgårdare) ett antal år och fick i anledning av dagens betydelse ett par skidor. Mitt första par. Med hjälp av dessa skidor började så idrottsutövandet på Valhallavägen.

Så småningom fingo även andra grenar en plats i mitt medvetande: stenkastning, »äppelpallning» etc., men den organiserade idrotten var ännu främmande. Vad vi utövade var sporten — leken — i sin spontana och naturliga form.

Föreningsliv och organisation lärde jag känna 1902. Mina föräldrar flyttade då till Karlslan 6, och över gården i det huset bodde tre bröder: Axel, Bror och Erik Käck. Närmare presentation torde vara onödig för djurgårdare.

Liksom andra smågrabbar togs även min egen obetydlighet om hand av dessa till idoler och halvgudar upphöjda farbröder, och snart fingo vi blicka in i skidloppningens och fotbollspelets hemligheter och paradisiska njutningar.

På den tiden existerade för mig blott en förening — Djurgården, sammanfattningen av allt skönt, ädelt och manligt. Hur många planer uppgjordes inte på att en gång — »när jag blir stor» — bli en av de utvalda.

Genom ödet s makt blev jag aldrig djurgårdare någon ånger därför har jag ej känt, men den gamla klockarkärleken till

barn- och ungdomens ideal har dock icke svalnat.

*

Det fanns år då man nästan alltid på förhand kunde veta att brorslotten av prisen, vare sig det gällde fotboll, allmän idrott eller skidloppning skulle hamna hos djurgårdarna, år då föreningen med visshet om seger kunde göra anspråk på titeln »Sveriges segerrikaste idrottsklubb». Dessa årens och triumfens år synas mig nu slut.

Djurgården har gått tillbaka; detta är en åskådarens objektiva tanke f. n., åtminstone vad det gäller de idrotter under tecknad sätter högst: skidloppning och allmän idrott. Jag tror att felet är ledningens — det har åtminstone ej sett ut som om den arbetat nog kraftigt efter den modernare principen, att det i längden är arbetat på och inom skolavdelningen som lönar sig och håller klubben uppe, ett arbete som är tålmodsprövande och som kanske ej lämnar så påtagliga frukter. Vinsten skördas främst sedan de unga växt upp härdade och uppfostrade i ett sunt kamratliv. Villkoret för att något resultat skall kunna nås av en sådan skolavdelning är att mogna män med ungdomens glöd och intresse taga hand om de uppväxande samt ägna så gott som varje kväll åt de ungas vård och danning. Ett sådant arbete fordrar kärlek och tålmod, men framför allt intresse och frihet från översitteri.

Som skidloppningen ligger mig varmest

om hjärtat vill jag uppehålla mig särskilt vid den. Att utan vidare peka på en tillbakagång i skidloppningen går inte — Djurgårdens backlöpare dominerar ju fortfarande i lika hög grad som fordom, men hur är det med terränglöparna? Handen på hjärtat: var äro de som om ett par år skola uppbära föreningens stolta traditioner? Vilka skola taga vid när Hedjersson, Hanson, Sandström, Tandbergarna och Ejnar Olsson lägga upp? Wetterlindarna och Holmin?

Det har alltid varit alla föreningsars mål på allmänna tävlingar: Slå Djurgården! För detta måls uppnående har arbetats år efter år dag efter dag, men ännu har blott djurholmarna lyckats. Alla vi andra, som sträva framåt och uppåt, vi önska nå vårt mål, medan det ännu är högt och skönt; när uppnåendet är liktydigt med att toppen uppnåtts. Det skulle smärta oss om våra ideal förslappats och förläckats och vårt arbete skulle hämmas. Det är lättare att sträva framåt mot något fixerat, mot en viss gräns, en särskild seger. Zander och Häckner äro undantag som blott haft fullkomligheten för ögonen och icke tänkt sig vägen till tinnarna över avsatser — mål som uppnåtts på vägen — slagna över vilkas lik vägen går. — — —

*

Det är varje sann idrottsmans förhoppning att Djurgården åter måtte intaga

(Forts. å sid. 4).

F O T B O L L .

En seger.

En ny inteckning i Petersénska pokalen.

A-laget frångick den 21 april 1919 traditionerna och började säsongen med en seger. Jag vet inte, om laget hade beslutat att vinna, men i sitt spel visade de elva en orygglig beslutsamhet och äkta djurgårdisk energi.

Jag hade spått illa om uthålligheten, och jag skäms inte att erkänna det. Men min spådom kom emellertid inte på skam genom felberäkning hos mig i så hög grad som genom spelarnas förmåga — och lust — att överskyla bristerna i träningen genom samvetsgrant arbete. Speltekniskt voro de i genomsnitt underlägsna Malmöborna, men det var andra, sammanhållningen, ambitionen, som gjorde't.

Om matchen vill jag fatta mig kort.

Pipan gick ganska precis, och Stockholm fick en stund se verklig fotboll, presterad av en samspelet lugn Malmökedja. Det såg verkligen helt betänkligt ut för de våra med denna främlingarnas flytande och lediga stil. Men djurgårdarnas ambition, som var större än deras spelskicklighet, höll dem uppe, och Stockholms halvbackskedja fick så småningom håll på Malmökvintetten.

Det är alldeles onödigt att i detalj skildra matchen. Spelet kan ju i den tidiga säsongen aldrig bli värdesatt efter vanlig måttstock.

Nog av Djurgården lyckades en stund få övertaget, och Gotte Johansson höll på att göra mål genom en flott huvudnick.

Minuten efter räddade Öjermark sitt öppna mål, då han frankt och säkert direkt tog ett hårt skott. Det blev emellertid signalen till en ny Malmöpressning, som bl. a. innehöll en straffspark, gjord av Möller och påpassligt klarad av Rudén samt två hörnor. Spelet jämnade därefter ut sig, blev aldrig dåligt, men ej heller absolut förstklassigt, ej spännande, men aldrig tråkigt.

Malmö fick lov att byta högerytter, varigenom kedjan något försvagades: den spelade emellertid, särskilt på vänstersidan, halvtiden igenom hårsmanen bättre än Djurgårdens.

Halvtidsresultat 0—0.

Djurgårdens forwardskedja började andra halvtid med en aktningvärd aggressivitet. Gotte fick ett utsökt måltillfälle av Schlaaf, men använde det inte, medan Sune däremot från en betydligt svårare situation brände av matchens första verkliga skott. Jack klarade briljant.

Spelet förlades återigen över hela planen, och den skeptiske åskådaren överraskade sig ett flertal gånger med att i det ändlösa sparkandet stundtals få av-

HITTILLS:

Bästa forward: KÄRLSTRAND, energisk dribblare, god passare, säker målskytt.

Bästa halvback: NORDENSKIÖLD, framgångsrik tacklare, lyckad kombinationsfördärvare.

Bästa back: HEMMING, pålitlig långsparkare, ihärdig straffsparksområdesförsvarare.

Bästa anfallsprestation: GOTTE JOHANSSONS finurliga ballongdribbling mot Aikå.

Bästa försvarsprestation: ÖJERMARCKS direktspark framför eget öppet mål på Malmö-Krantz hårda skott.

Största överraskning: ELMBLADS debut som centerhalv med bl. a. utsökta markpassningar.

Största besvikelse: Fåtalet av djurgårdare i Stockholmslaget mot Göteborg.

njuta riktigt trevlig, ibland riktigt god fotboll.

Strax efter en hörna gjorde Karlstrand matchens enda mål. Från liten vinkel sände han bollen väl avvägt, över den felpacerade Jack, in i bortre hörnet.

Det låter underligt att säga, att målet i hög grad var domarens förtjänst; Karlstrand trängdes och stängdes nämligen tvorne gånger tämligen avblåsbart, men domaren blåste, förstärkt nog, icke, då Karlstrand båda gångerna lyckades slingra sig ur fällorna.

Malmö tog därefter ut sina yttersta kraftreserver, pressade avsevärt, men planlöst, då spelet hela tiden hölls för mycket i centern, och måste låta pipan gå för djurgårdsvinst.

Av spelarna märktes Sune genom ökad effektivitet och större anfallslusta än förra året; Öjermark genom goda brytningar, men, liksom Köping, svag i markbollarna till forwards; Nocke genom jämnt och säkert spel, i de flesta avseenden, Rudén genom lugnt målvaktsspel. Karlstrand var bättre än på lång tid, snabb, aggressiv och skottsäker. Ingen av de övriga dålig, men dock långt ifrån färdigtränad.

Vår elva bestod av: Karlstrand, Schlaaf, Sune, Einar Olsson, Gotte, Öjermark, Köping, Nordenskiöld, Hemming, Melcher, Rudén.

A L A.

En förlust.

Ingen ny inteckning i Fotbollväns pris.

Det ser alltid ut som om det skulle vara hopplöst att spela mot Aikå. Det är lögn att kunna vinna. Trots de allra bästa ansatser. Och de allra bästa förutsättningar. Till råga på olyckan var laget den 27 april då det mötte arvfjenden till den tredje matchen om Fotbollväns pris, defekt.

Telegram hade kommit på lördagskvällen från Köpings fru, att gemålen-centerhalvbacken låg sjuk. Wicksell har ännu ej gått i träning, Nordenskiölds tånaglar hade gått till gud, Einar Olssons benskada förde även honom upp på sjuklistan. Härtill kom att Rudén låg med muskelbristning i ryggen hela sista veckan. Bergvall var vidtalad att stå i gluggen och skulle på söndagsmorgonen ringa till Djurgårdens manager och få definitivt besked — men han hördes inte av, och det återstod då ingenting annat än att hämta upp Rudén ur sjukbädden kl. halv 12 på middagen och köra ut honom till Råsunda. Under sådana förhållanden kunde ju inte Djurgården ta med sitt bästa humör till matchen. Och dock försummade ej de svartblå att köra för fullt en dryg kvart och därunder göra det bästa spelet.

Karlstrand slängde in en centring. Knata beforderade bollen knepigt vidare till Gotte, och denne passerade Groth och Negerm med två små delikata ballonger. På den centrade bollen kastade sig Knata framstupa och skullade in årets första och kanske vackraste mål på Råsunda. 9 minuter hade gått, och man lade fortfarande märke till djurgårdarnas lugnare bollbehandling i kedjan och aikåarnas mindre väl avvägda passningar. Lindström fick trots allt målet inom håll och tvingade Rudén på knä genom en hård farlig boll.

Upp och ner. Ena ögonblicket Hiller i full — och förstklassig — aktion, andra ögonblicket hörna hos Djurgården. Inom parentes: alltid slarv med hörnorna, aldrig någon omsorg och eftertanke.

Aikå var vid denna spelets andra period farligare i planläggningen av sina anfall, spelarna modererade bollarna, men specialiserade sig i stället på offside.

Melcher måste gå ut en stund, men Djurgården irriterade dock Hiller betänkligt.

Efter sju offside och åtta bedrävelser (förspilda måltillfällen) gjorde Rune Bergström — även nu på offside! — ställningen lika; en skruvpassning, som vred sig mot mål och ur händerna på Rudén.

Fem minuter senare, efter en mellantid av flaxpassande och slumpspelande fick Aikå håll på bollen, gick fram på höger- (Forts. å sid 4.)

ALLMÄN IDROTT.

Old Boys

mycket goda föredöme.

Old Boys ta pris till höger och vänster. Old Boys ta pris i god form, och lekande och lätt. Med ungdomlig entusiasm ge de sig i lag med backar och snår, diken och gården. Och konkurrenter.

Distriktet såg som segrare i Old Boys-klassen O. B. Hansson och Dahlberg som sjunde man. Sleipners medförde ett första lagpris och S. S. Karlsson, O. B. Hansson, Sundholm och G. Tandberg som resp. 4, 5, 8 och 19.

Och nu till Dagbladets stafett gå de gamla och ruva på tankar på lagpriset för Old Boys.

Är det inte krut i de gubbarna så säg? Äro de inte stiligå? Utan tvekan inför svårigheterna, utan tillbakaryggande inför tanken att behöva flytta ur sin bekvämlighet, utan om och men. Och jag är övertygad om att det känns skönt för dem. Vet det förresten med mig själv. Bara det att få härja omkring i Guds jämförelsevis fria natur är en förnöjelse utan like.

Och inte behöver man precis ta ut den sista existerande hästkraften eller pressa fram den absolut sista svettdroppen eller tömma lungorna på den absolut sista molekylen luft. Nej, man löper i den takt man bara mår gott utav.

Ha ni märkt, vilket gott humör det är på alla våra hundra unga gubbar? Ha ni någonsin märkt några sura miner? Eller ha ni någonsin märkt någon tvekan hos dem, när det gäller att ta i ett tag?

Nej! Och vad beror det på. En sinnets jämnvikt naturligtvis, en det goda humörets oomkullrunklighet. Som de förvärvat genom friskt och sunt liv, som de härdat genom idrott och som därigenom ständigt kommer att vara detsamma.

Stafettlagets primus motor är Sundholm; och dess starkaste namn, uppräknade så där på en höft eller rak arm äro: O. B. Hansson, Einar Olsson, S. S. Karlsson, Sundholm, Tandbergarna (4 st.), Jahnzon, Skoglundh, Schörling, Åkerholm, Hedjersson, Pallin, Dahlberg, Nylund, Vilhelmsson, Grönskog, d. v. s. 18 st. i ett enda tag.

Låt nu se, att detta har någon följd i de andra, yngre leden.

A1a.

Lördagar STUVAR
af Dam-, Herr- & Barn-tyger.
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVADELNINGEN
SALVIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären).

HÄRNÄST:

Torsdagen den 22 maj.

100 m. (även serietävling), 800 m.

Söndagen den 25 maj.*

Diskuskastning, höjdhopp.

Torsdagen den 29 maj.*

Spjutkastning, stav- och trestegshopp.

Torsdagen den 5 juni.

100 m. (serie), 5,000 m., häcklöpning 110 m.

Torsdagen den 12 juni.

100 m. (serie), 400 m., 10,000 m.

Tisdagen den 17 juni.

100 m. (serie), 200 m.

Med * märkta tävlingar avhållas på Traneberg, kl. 10 f. m., övriga å Östermahms Idrottsplats, kl. 7,30 e. m.

Terränglöpnigen

nummer två hölls den 18 april, varvid klass I icke deltog. Segrare i resp. klasser blevo:

Klass II: A. Ohlin.

Old Boys: O. B. Hansson.

Jun. klass: H. Essing.

Tyvärr har vederbörande sekreterare endast lämnat uppgift om första man, vilket naturligtvis är felaktigt.

Föreningsmästerskapet

i terräng gick söndagen den 4 maj över en sträcka på 6-7 km. Widgren var fortfarande överraskningarnas man och slog bl. a. Berglund, som inte är färdig för i år ännu.

O. B. tog hem sitt traditionella, och Essing bland juniorena tycks också börja ta första prisen i sin klass på entreprenad. Resultat, fortfarande, tyvärr, bara de bästa:

Klass I: A. Berglund.

Klass II: K. Widgren, Föreningsmästare 1919.

Old Boys: O. B. Hansson.

Jun. klass: H. Essing.

Två nya vandringspris

har allm. idrottssektionen fått mottaga. Sektionsstyrelsen ämnar omedelbart utarbeta bestämmelser för de båda ståtliga tillskotten till den förut synnerligen magra samligen vandringspris inom denna sektion.

Young Boys

löfte om efterfölje.

Hurudant blir svaret från Young boys på Old boys manande exempel?

Ja, det får Dagbladets stafett utvisa. Där skall nu nämligen för en gångs skull bli litet ordning.

Början är god. Med system i det hela och entusiasm bakom. Man — hoc est sektionstyrelsen — har låtit trycka blanketter, som utdelats till påtänkta löpare, med anhållan om omedelbart svar. Man har planerat träning med thy åtföljande uttagningstävlingar, på Traneberg, varest åtminstone den korta banan är på väg att någorlunda acceptabelt iordningställas. Man agiterar och är i kontakt med varandra, och ämnar göra något.

Och väl vore det. 1917 stannade laget på tjugonde plats. Förhoppningarna då voro stora på utmärkt placering. Bättre var det 1916, placeringen som fjortonde lag efter idel kända namn var utmärkt. Och 1915, med ett lag, om nästan till hälften sprack, nåddes femtonde placering. Men 1914 och 1913 var det annat liv; båda åren låg Djurgården på femte plats och en gång med en tid av 1,7,55 (1914) erövrande Idrottsväns hederspris.

Nu ha ungdomarna emellertid beslutat sig att slå alla rekord — egna nämligen — och vid 1919 års Dagbladsstafett infria några av de tusen förhoppningar, som ställas på dem. Och Du, som är intresserad, ring Swanberg (Vasa 88 53) och hjälp lagen en bit på väg.

Prisen komma troligen att kallas fru Maja Hellbergs poängpris i hopp och fröken Maud Hellbergs poängpris i kast. Tävlingarna om desamma komma att försiggå efter midsommar och bestämmelserna därför komma att införas i juni-numret av Djurgårdaren.

Sektionen vill genom medlemsbladet ha ett varmt tack uttalat till givarna, och det må härmed vara framfört på detta enkla sätt.

Sleipners Terräng.

För Djurgården knöt sig i år största intresset om den nyinstitföde 4:de klassen oldboys, då O. B. Hansson, vilken löpte så fint på orienteringslöpnigen, de gamla terränglöparna Sundholm och S. S. Carlsson plus bröderna Tandberg utgjorde ett gott lag att upptaga konkurrensen med de övriga klubbarna.

I de övriga klasserna kunde vi ej få ihop några lag, intresset tycks inte vara så stort bland medlemmarna för denna idrott numera. Av de startande var det endast Arvid Ohlin som löpte ut, men kunde i den skarpa konkurrensen ej placera sig bland pristagarna. Det var oldboys som fingo börja. Ett 40-tal ställde

K. ANDERSON HOVJUVELERARE OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

upp däribland 6 djurgårdare, Hansson, Sundholm, S. S. Carlsson samt Bengt, Olle och Gunnar Tandberg. Det blev fart genast från början som inte stod de andra klasserna efter och med Schumann (Fredrikshov!!!) som ledare bar det av den gamla vanliga vägen ut i terrängen. Trots den hårda farten tyckte Stedt, Göta, ändock att det gick för långsamt och satte iväg ännu värre, lämnande alla de andra ett gott stycke efter sig. Inte ens S. S., Esse eller Sundholm gjorde min av att försöka följa den ivägskenande Göta-pojken eller -gubben, väl vetande, att hans fart vider översteg den träningslunk de såsom numera varande old-boys anse sig ha rättighet anlägga. Med träningen hade det nog varit så och så. Trots att man är old-boys får man nog träna, gubbar, kom ihåg det nu till Svenska Dagbladets stafett. Ordningsföljden i mål blev:

1. Stedt, Göta, tid 22.20,8, 2. Andersson, Linköping, 3. M. Lundberg, Thor, Uppsala, 4. S. S. Carlsson, Djurgården, 5. O. B. Hansson, Djurgården, 6. Krantz, Södermalm, 7. Schumann, 8. Sundholm. G. Tandberg blev nr 19 och lagpriset gick därigenom till Djurgården med 36 poäng. Södermalm kom närmast med 52 därefter Göta med 65 poäng. Även Olle och Bengt Tandberg fullföljde tävlingen. Tiden för segraren blev bättre än segrarens i klass III. Banan cirka 4,000 meter.

Kalle.

Svenska Dagbladets stafettlöpning.

Svenska Dagbladets stafettlöpning går i år av stapeln söndagen den 1 juni. Djurgården ämnar i år deltaga med tre lag, ett i huvudtävlingen, ett i ungdomsstafetten (deltagare födda tidigast 1902) och ett i old-boys-klassen. Cirkulär om tävlingen ha redan utgått till medlemmar, varför de som bekommit detta torde ifylla och insända den detsamma medföljande blanketten under angiven adress. Medlemmar som ej bekommit cirkulär, men ändock önska vara med, kunna anmäla sig till någon av nedannämnda kommittéer.

För old-boys gäller det att ligga i till denna tävling och inte vara rädda för att taga sig några träningspromenader eller deltaga i träningsstävlingarna. Djurgården räknar på att få ett gott lag i denna klass, då många aktiva nu trätt in i old-boys-åldern (födda senast 1887), och i de tävlingar som redan varit i år, placerat sig bland de främsta.

Kommitterade äro: hrr C. Swanberg, Rådmanngatan 46, Allm. tel. Vasa 88 53; K. Sundholm, Jungfrugatan 21 II, Allm. tel. Ö. 61 34 samt Berndt Nylund, Döbelnsgatan 3, Allm. tel. 43 43, Riks Norr 107 för resp. första laget old-boys och junior- eller ungdomslaget. Medlemmarna uppmanas att så mangrant som möjligt deltaga i träningsstävlingarna.

Kalle.

Djurgården utifrån.

(Forts. fr. sid. 1).

den position den innehåft. Vägen dit går genom årslångt mödosamt arbete. Man kan ej skörda frukt utan att trädet underhålls och ansas och av de spåda skotten får man intet på många år!

Mottot för en förening som fyller tidens krav är: Sammanhållning och arbete för de ungas utveckling.

Sven Lindhagen.

Fotboll.

(Forts. fr. sid. 2).

sidan, drog undan spelet men slängde över bollen, som Sundberg mötte med huvudet. Bollen efter marken i bortre hörnet. 2—1.

Andra halvtid mönstrade med Norden-skjöld i st. f. den skadade Ekberg.

Djurgården bra igen, men Aikå fick de första verkliga chanserna.

Åter jämnt spel, emellertid inte vackert, inte någonting att vila ögat på, gott om idéer och uppslag, men ingenting genomfört. Utom ett högeranfall från Djurgården, som Fagerberg helt anspråklöst gjorde mål på. 2—2.

Det eggade en aning och en stund. Först de blå, som levererade ett bra skott, under Fagerbergs faderskap, och en hörnick, Elmblad. Sedan av de svarta, som flyttade och bosatte sig inom Djurgårdens straffområde, med ett Sundbergskott i ribban och en av de våra lätt klarad frispark.

Lindström slängde emellertid helt plötsligt in Aikås nya ledningsmål. Rudén var aldeles skynd och hörde förmodligen bara raspet i nätet.

Ett par minuter senare beseglade Ekroth och Rudén Djurgårdens nederlag. Efter ett elegant spel i kedjan dämpade Ekis bollen och stack iväg med en 22-meters boll utefter vänstra stolpen. Rudén hann aldrig i väg i sin ålning, för sent ner, och bollen smet in smärtfritt.

Ja, sedan var det egentligen ingenting med det som var kvar. Djurgården högg i ett tag igen, men det halp föga, varken Nockes utomordentligt hårda frispark eller Sunes smakfulla direktskott, elegant uppfångad av Hiller.

Om också Aikå gjorde dubbelt så många mål som våra pojkar, så är därmed inte sagt att Djurgårdens lag var hälften så bra som de svartas. Nej då, skillnaden i spelskicklighet var härfin och vår elva eller för en gångs skull tolv skilde sig om inte med seger så dock med heder från sin uppgift.

Det bör kunna bli något av den där forwardskedjan. Den är lyckligt sammansatt av idel smidiga, bollsäkra och klyftiga pojkar, som tyckas trivas ihop. Och gå bra ihop. De fyra gamla äro kända och välkända, det femte namnet representerar ett gott spelaremateriel, som endast behöver tiden och matchandet för att helt sammansmälta med de andra. Ett ord Keva: var inte så rädd om benen. Desto lösare en spelare möter en stöt, desto lättare blir han den av justeringen mest lidande (minns Rodhe i federationsmatchen 1917, då han ge-

nom att gå på med för ospänt ben, fick benpipan avsparkad). Kedjan för övrigt aldeles utan vank och lyte, med flera aldeles förträffliga saker.

Alla de andra till belåtenhet: Elmblad god om ock mattare på slutet, Abbe jämn, Melcher träffsäkrare än mot Malinö, Hemming acceptabel trots två boc-kar, Rudén med ett minus (fjärde målet).

Med den utomordentliga sammanhållning, som karakteriserar laget, kommer det denna säsong att gå långt. Föreningen kan gott lita på att det håller de lius- och mörkblå färgerna i helgd och inte sviker en tum.

A L A.

Djurgårdarna i stockholmslaget

mot Göteborg fingo i pressen följande kritik:

Dagens Nyheter: Karlstrand, som till sin heder gjorde båda målen, var betydligt jämnare än Bergström och förstörde ganska litet av vad som kom på hans lott. Nordenskiöld, som bröt på sitt vanliga storartade sätt, hade svårare än de andra halvbackarna att få fram bollarna. Hemming gjorde sin sak på ett överraskande förmånligt sätt; liten och fräsande rev han i Göteborgskedjan så att det var en ögonfägnad att se honom.

Stockholms Dagblad: Karlstrand visade åter, att han är en mycket farlig och symmerligen påpasslig ytter.

Idrottsbladet: Hedersomnämnan-de till Karlstrand, som — ehuru långa stunder utan sidokamrat — alltid var en farlig bit för de blå, fast vid ett par tillfällen (kort efter det han gjort första målet) nerverna sveko honom, då han kom i närheten av bollen och Albert Andersson — och målchansen. Nordenskiöld, som oftast gick tredje back, kom ibland till korta gentemot wingen Murren-Eiserman, men spelade dock icke dåligt. Hemming överraskade med ett effektivt och säkert backspel med hurtiga lyckade framstötter. Rudén gjorde inga dumheter, men tre fina boxningar, hårt ansatt.

Nordiskt Idrottslif: Karlstrand gjorde två mål påpassligt och utan nervositet. Nordenskiöld nära nog bäste man i försvaret. Den dimnutive Hemming flög oförskräckt rakt in i store Dahlenborg varje gång Örgrytecentern satte igång ångvälden. Rudén hade en bra dag, gjorde över huvudtaget blott ett eller två misstag och klarade några delikata situationer med bravur.

I Köpenhamn

lade Alliansen den 8 och 11 maj mot Köpenhamnsditon ännu två nederlag till sina många föregående på ort och ställe.

Här är inte platsen att referera matcherna, varför endast följa några urklipp om våra egna spelares insats.

I fredagsmatchen (0—2) deltog följande av våra: Rudén (mål), Hemming (v.-b.), Elmblad (c.-h.), Öjtermark (h.-h.) samt i andra halvtid Gotte Johansson (h.-y.) och Sune Andersson (c.-f.).

DJURGÅRDARE

Träffas alltid på

FEITH'S

Strandvägen 1 · Drottninggatan 40
Hornsgatan 1

Danska Idrottsbladet skriver om dem: Endast Rudén var helt god; Hemming utmärkt i första halvtid; Elmsblad var icke oäven på en för honom främmande plan, men klumpig jämförd med Berth (dansk c.-h.); Gotte Johansson var flink så länge han var med.

Lindblom skriver i den svenska avisan med samma namn: Endast Rudén samt Hemming under första halvlek gjorde sig själva rättvisa. Förutom Elmsblad förstås, vilken man ju icke väntat sig så mycket av. Öjermark var bäste halva.

Söndagens lag (0—4) innehöll följande djurgårdare: Rudén (mål), Hemming (v.-b.), Elmsblad (c.-h.), Öjermark (v.-h.), Gotte Johansson (h.-y.), o. Sune Andersson (c.-f.). Danska Idrottsbladet avhåller sig efter denna match från kritik, fastslående att svenskarna redan när de ställde upp voro ett besegrat lag, då humöret efter fredagens motgångar (inte bara i mål utan även i defekta spelare) inte kunde vara det saliggivande.

Men danskarna ha sitt besök här kvar. Och åtminstone skall det väl kunna bli frågan om litet bättre fotboll hos de våra. Ett rent djurgårdslag (liksom ett rent Aikålag) har alltid klarat sig bättre.

B-laget

visade sig på Traneberg den 11 maj för året. I en match mot Tranebergs I. F. Som visserligen förlorades men icke desto mindre visade upp ett djurgårdslag, som med förständig träning kan bli det verkliga reservlaget, innehållande både intelligenta och spelskickliga ynglingar. Det är för tidigt att komma med kritik; när detta läses har förresten den första matchen i klass I redan gått och det är väl först sedan man dels sett laget i spel, där det gäller något, dels i ordinarie sammansättning, som kritiken må komma. Vad jag kunde konstatera var:

att Arwe, Burman, Karl-Otto, Sundberg och Stor-Klas äro absolut acceptabla,

att Nilsson, Svedling, Widgren och Fransman inte äro så långt efter, men ovillkorligen måste träna intensivt,

att samtliga spelare måste träna ut hållighet, upphöra med tricsandet framför mål och i stället träna genom matcher.

Jag påpekar åter att det inte är någon som begär att laget skall vinna klass I. Nej, konkurrensen är i år större där än förut. Men bland topplagen skall laget hamna, annars har det inte av sina spelare tagit ut det bästa möjliga av de stora resurser, som finnas.

C-laget

rapporterar även all right. Troligen kommer Bergvall att stå i målet med Tedde och Ivar Karlsson strax framför. Det är en ganska pålitlig trio. Halvbacksplatserna ha följande aspiranter: den yngre Gävle-Pettersson, Karl Johansson, Empa Eriksson, Landgren och någon ny yngling från Uppsala. I forwardskedjan återfinna vi Sandström, den äldre Gävle-Pettersson, Schlaaf, en i. d. Gävlespelare, Ohman och Lundberg. Jean Söderberg finnes också upptagen på önskelistan men kommer ev. att disponeras av B-laget.

I alla händelser kan det bli ett lag, för vilket föreningen alls icke behöver skämmas och arbetar laget med en revanchtanke (vilken talar jag inte om) som drivfjäder, är en god placering i klass II klar.

D-laget

slutligen går åstad med frejdigt mod. Jag såg stommen i arbete härom kvällen och gladdes djupt över god bollbehandling, säker blick och stora anlag. Det blir inte så många förändringar sedan förra året guskelov. Elias kommer eventuellt att ersättas av en lovande junior, Levin så till kallades, och Björklund kan numera, sedan vita mössan är inbärgad (grattis) påräknas i mera säker grad än tidigare. Och står Wikander i målet är det strax litet lugnare. Backarna, av vilka jag bara kände igen Rosberg, äro även ett pålitligt kapitel, och med Göken som centerhalv får halvbackskedjan den säkra ryggrad som är nödvändig.

Junior-laget

blir också bra, säges det. (Det låter så bra alltsammans, att man knappt tror det, och bara ställer in sig på idel framgångar.) Atminstone meddelade lagets vikarierande manager, Gotte Pettersson, detta på fotbollsekt. sammanträde den 12 d:s. Och jag intygar åtminstone riktigheten av att det finns möjligheter att göra utav. Bara nu sänjan bland grabbarna kan hållas vid makt.

Oldboys-laget

är ännu inte uppe på papperet. Gubbarna ha inte syntts till där ute på Traneberg ännu. Men nu! Sägs det! Västermalms I. F. har halvt om halvt utmanat och Djurgårds-Oldboys ära står på spel.

Till den ändan samlas alla fotbollsspelare över 32 år ute på Traneberg den 24 maj (lördag) kl. 7,30 e. m. i och för granskande av möjligheterna till att få fram elva stycken före detta fotbollspelarare; till att bilda ett lag med andra ord.

Låt nu se att det blir något utav också. Och visa att det bara behövs detta lilla meddelande, och inte ideliga telefonpåringningar, för att få er ihop till samling.

De olika reservlagens matcher

bli i serierna fördelade på följande dagar:
B-laget: Maj 21 Olympia, maj 28 Järva, juni 4 Järva, juni 11 Reymerholm, juni 18 Bollklubben, juli 2 Traneberg, juli 9 Värtan, juli 16 Linnéa, juli 23 Västermalm B och juli 30 Hammarby B.

Varor som rekommendera sig själva.**Ströms****KOSTYMER****Ströms****ÖVERROCKAR****Ströms****ULSTRAR****Ströms****HATTAR****Ströms****SKODON****Ströms, Regeringat. 19-21.**

C-laget: Maj 22 Fredriksdal, juni 5 Hammarby C, juni 19 Hesselby, juli 3 Huvudsta, juli 17, Lidingö, aug. 17 Råsunda, aug. 31 Stockholms I. S., sept. 14 Sundbyberg, sept. 28, Västermalm C.

D-laget: Maj 25 Bromsten, juni 1 N. K., juni 15 Norrmalm B, juli 6 Råsunda B, juli 20 Bollklubben B, aug 24 Västermalm D, sept. 7 Tellus, sept. 21 Älvsjö, okt. 5 Matteuspojkarna.

Juniorlaget: Första omgång: juni 3 Linnéa, juni 10 Matteuspojkarna, juni 16 Olympia, juli 1 Tor, juli 8 Liljeholmen, juli 15 Stefaniterna, juli 22 Älvsjö.

Ordning i "skuffen".

Jag var inne hos Malmö-Kamraterna, när deras allt i allo öppnade skuffen med fotbollgrunkorna och plockade fram dem. En alldeles överväldigande ordning, som omedelbart och ofelbart imponerade.

Först kommo skorna, par om par, rengjorda, väldobbade och färdiga. Sen kommo strumporna, varje par för sig, hela, rena och snygga. Sen kom en hög tröjor, nytvättade, välvikta och tack vare detta i sitt urblekta tillstånd dock snygga och acceptabla. Därefter högen av byxor, rentvättade, strykta och hela. Och så högen av benskudd för sig, målvaktshandskar för sig, knäskydd för sig etc.

När alltsammans var färdigt hängde »förrådsförvaltaren» upp grejorna å elva hängare och när spelarna skulle börja klä om sig hade varje man allting på sin plats.

Det var flott det där, ordning och system. Det är reda med dom, skulle Sune ha sagt.

Och så håller fotbollslumpen fasligt mycket längre genom denna noggrannhet.

Inne hos våra pojkar, jag måste skam till sägandes erkänna det, såg jag hål på

tröjorna under armarna, lerfläckar och smuts på byxorna, tjockt med sand och jord mellan dobbarna på skorna etc. Och unken, sur lukt av det ena med det andra.

Inför alla grejornas dyrbarhet, inför behaget att spela i rena, hela kläder, inför det olustiga att dra på sig ett par sura byxor eller en kall halvvt tröja, inför nödvändigheten att behöva spara litet grand uppmanar jag alla:

Håll ordning i »skuffen». Låt Gillström ta hand om alltsammans och fordra att få det rent och helt tillbaka och hygieniskt och smakligt tillrett.

A la.

Brottning.

Juniornas träningsserie slutförd.

K. Davidsson utgick som segrare, följd av Einar Svensson, den yngste i brödratrion.

Under de gångna vintermånaderna har brottningsektionen, för att få fart på träningsarbetet, anordnat så kallade träningsstävlingar, dels för de yngre och dels för de äldre.

Av dessa tävlingar hava tills dato nu slutförts juniortävlingarna, vilka anordnats i tre omgångar och har prisbedömningen skett på så sätt, att placeringen i

varje omgång sammanräknats från samtliga tre omgångar, varigenom framkommit som pristagare de, vilka i genomsnitt varit de bästa brottarna.

Ävenså har därigenom vunnits rättvisa åt de flitigaste deltagarna.

Samtliga tävlingar ha hållits i Stadionlokalen.

Första omgången gick av stapen den 18 febr. Här startade 10 juniorer + Källström, som ehuru varande senior dock tilläts starta på grund av sin lätta vikt. Går för närvarande nämligen om så påfordras i bantam.

Det var glädjande att se så många nya brottarämnena på mattan. Cirkusbrottningarna hava tydligen satt fart på in-tresset bland de yngre »på raderna». Ailtnog: här framträdde en hel del nya namn och det var verkligen roligt att se att brottningen, trots den stora konkurrensen med andra idrottsgrenar, kunde samla nya adepter så hastigt, som här skett.

Sektionen kan med tillförsikt se framtiden an. Nya brottare komma att fylka sig under Djurgårdens färger.

Och nu till tävlingarna.

Första omgången såg som första par G. Vahlund och H. Öster. Öster visade sig vara mest hemma i greppen och vann efter 6 m. 30 sek.

Därefter mötte E. Svensson—S. Vahlund. Svensson, den yngste av brottarbröderna, syntes ha fått sin instruktion av de äldre bröderna, ty »familjens» specialgrepp nacksving utnyttjades här till fullo och med gott resultat, tid 5 min.

Som tredje par gingo G. Vinroth och G. Pettersson. Den senare var den aggressiva och vann lätt efter 4 min., grepp: backhammer.

Paret K. Davidsson—Beskow. Beskow blev överrumplad och kastad på 1 min.

Matchen Blomkvist—G. Eriksson tog 8 min. i anspråk. Eriksson var en smidig typ men ny i greppen. Blomkvist vann lätt. Gå bara på, Eriksson. Genom nederlag går vägen till seger.

Som sjätte par gingo G. Vahlund och Källström. Här fick den mer rutinerade Källström redan efter 30 sek. ett väl applicerat Lindénagrep, som utan pardon placerade den unge Vahlund i mattan.

Mötet Beskow—Öster avgjordes till den senares fördel efter 3 min.

Davidson besegrade därefter S. Vahlund, som lyckades hålla honom stången i 3½ min., och E. Svensson hade en 4 min. kamp mot G. Vinroth, som stred tappert, men dock till slut måste ge tappt för den med intensiv gåpålusta arbetande Svensson.

Kvällens 10 par Pettersson—Blomkvist, vår s. k. Enskedemästare, gick därefter en 6 min. kamp. Den yngre, kraftige P. klarade sig mot »Enskede». Efter att hava fått honom i flera farliga situationer, tog P. ett nacksving, som dock B. gick ur, men ett omedelbart därpå applicerat Lindenagrep, som utfördes med schwing, avgjorde kampen till P:s favör. Gusten Pettersson är den tredje i brödrabrottatrion — Herman-Ville — och har alla förutsättningar att med god träning nå goda resultat, men

Bomgren 40 år.

En posthum påminnelse om evenemanget.

Djurgårdens idrottsförening har haft och har många framstående skidlöpare, som fört föreningens och landets färger med ära både inom och utom landet, och främst bland dessa, i fråga om tjänsteår och vackra framgångar, står Oscar Bomgren. Ännu vid 40 års ålder och efter 25 säsongers backlöpning är han fortfarande med i tävlingar och med resultat fullt jämförbara med de yngres. Om man ser på porträttet här ovan, vilket visar Bomgren som en snäll gosse år 1897, och jämför det med Bomgrens nuvarande utseende, skall man finna att skillnaden är obetydlig. Ett bättre bevis på idrottens och speciellt skidloppningens konserverande inverkan kan man icke få.

För den yngre generationen djurgårdare är nog Bomgrens bana som idrottsman icke så väl känd, som den förtjänar, varför det icke kunde skada med en redogörelse för densamma. Denna skulle emellertid bli så lång att ett extra nummer behövde utgivas om den skulle göras fullständig. Endast några få data skola därför lämnas.

Bomgren började vid femton års ålder att tävla i skidloppning i skolungdomens tävlingar och kom 1896 vid ett tillfälle ut till Saltsjöbaden för att delta i en av Djurgården där anordnad tävling. Han startade i yngre gruppen i ett i stora backen upplagt stup och vann överlägset. De äldre djurgårdarna tyckte då att han gärna kunde gå med i den

stora tävlingen. Sagt och gjort; och även där vann han till allmän förvåning.

Han fortsatte sedan att vinna tävlingar i backlöpning icke endast i Stockholm utan i landet runt och var under åtskilliga år den bästa svenske backlöparen.

I Sundsvall vann han 1899 damernas pris och nio år senare egrade han på samma plats. På en mängd andra platser hemförde han segern, och i Norge fick han vid de stora tävlingarna 1903 det av tio norska klubbar uppsatta priset till bästa svensk.

Under senare år har han tillhört sårklassen för äldre och där vunnit nästan alla tävlingar han varit med om. Förklaringen till Bomgrens vackra framgångar ligger i ett sällsynt omsorgsfullt träningsarbete, vilket följts av fullständig behärskning av kropp och skidor under tävlingen.

Det är emellertid icke enbart i skidloppning Bomgren vunnit framgångar. Han var under yngre dagar en utmärkt allmän idrottsman som bl. a. slog Ekberg i löpning, och denne var dock framstående på den distansen. Han har vidare varit skridskoåkare och framför allt fotbollsspelare. Han var kapten i Djurgårdens första fotbollslag och vann med sitt lag många segrar.

Bomgren har under sin långa idrottsmannabana aldrig, trots segrar och hyllningar, låtit framgångarna stiga sig åt huvudet utan har alltid varit samma trevliga och glada kamrat som förut och är också bland de äldre djurgårdarna högt skattad och omtyckt.

K.

Till

**SÖDERBERGS
KONDITIONARI**

HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är trefligt, godt o. billig

då får han lov att träna flitigt, »något flitigare» än bröderna. Inte sant Ni äldre brorsor?

Källström kastade så den unge Eriksen redan efter 1 min, och så var E. ur tävlingens första omgång.

Trots att dessa kamper gå som tävlingar äro de dock avsedda att utgöra träningar, såsom underlag till de större tävlingarna, varför jag tror att de mer rutinerade deltagarna skulle ha mera nytta av dessa tävlingar både för sig själva och de övriga, om de, fast väl vetande sig överlägsna, togo mera tid på sig innan de avfärda sina lättare motståndare.

Men som sagt tävling är ju tävling och då tas inga hänsyn, mena brottarna!

Så komma vi till kvällens tredje omgång.

Davidsson—Öster började dansen. Redan efter 1 min. applicerade D. en backhammer, som fällde den starke Öster.

Efter dessa möttes så representanterna för de båda brottar-brödratriorna Petterson—Svensson, resp. Gusten P.—Einar Sv.

Det blev en rätt så livlig kamp, vilken även klargjorde att i dessa båda juniorer ha vi säkerligen att vänta tillskottet av nytt välbehövt brottarblod. Efter att hava växlat angrepp och parader lyckades Einar få in en backhammer med därpå applicerad dubbel nelson, vilket tillförde Svenssonska familjen en ny seger, tid 3 min.

Omgångens tredje kamp stod mellan Blomkvist—Källström.

Efter 4 min. expedierades Blomkvist medelst ett gott utförd höftsving med ty åtföljande nackkoppling.

Kampen Petterson—Öster vann P. efter 3 min. Grepp: dubbel armkoppling och därmed var även Öster ur leken.

Så möttes Svensson—Davidsson. Den senares rutin och äldre erfarenhet avgjorde redan efter 1½ min. matchen. Medelst backhammer förpassades Einar från 1:sta placering vid kvällens tävlingar, vilken nu Davidsson intog. »Gammal är äldst».

Så kom striderna om 3:dje och respektive 4:de plats.

Petterson kastade Källström efter en ytterst hård aggressiv kamp om 6 min. Grepp: bröstkoppling framifrån.

Kvällens och denna omgångs sista kamp stod mellan Davidsson och Källström.

Det blev även en av kvällens hårdare strider.

Anmäl Dig till DAGBLADS-STAFFETTEN och träna, träna, träna.

Här kom Davidssons tyngd till sin rätt. Källström presterade ett gott arbete men efter 8 min. kom Davidsson med ett armsug, som fullföljdes med ett därpå anbragt bröstkoppling vilket tillförde Davidsson segern.

Kvällens och denna 1:sta omgångs resultat blev som följer.

1. K. Davidsson, 5 segrar; 2. E. Svensson, 3 segrar 1 nederlag; 3. G. Petterson, 4 segrar 1 nederlag; 4. K. Källström, 2 segrar 2 nederlag.

Som synes av ovanstående har Petterson 1 seger mera än Svensson men sitt nederlag har han lidit just mot Svensson vilken då går före.

I nästa nummer av Djurgårdaren fortsättes referatet.

C. H. J. S d h.

Två Djurgårdare,

naturligtvis Svenssonerna, deltog som Sveriges representanter vid Nordiska mästerskapen i Köpenhamn den 20 april.

Om Gottfrids match, det blev nämligen bara en, berättar Skoglundh i Nordiskt Idrottsliv:

Vårt andra hopp Gottfrid Svensson, Sveriges ende nordiske mästare 1918 i fjädervikt, gick här att möta Norges bästa i denna klass, Fritjof Andersen. Det blev en hård kamp, som också slöt på poäng. Efter 30 min. var den uttållige Gottfrid övervunnen efter ett gott arbete.

Att Gottfrid skulle dömas som besegrad var i viss mån en överraskning och Idrottsbladets referent, svenskfinnen Nordström, ansåg domslutet tvivelaktigt.

Fritjof hade en hel del besvär och en hel del otur i sin klass. Vi citera åter Skoglundh.

Fjäderviktssklassen hade samlat 7 man. Först möttes F. Svensson och V. Nielsen, Danmark. Efter 12 min. avgjorde Svensson kampen till sin förmån medelst ett höftsving. I denna klass såg man vidare vår svenske mästare H. Jönsson möta den energiske norrmannen Vilh. Olsen. Kampen mellan dessa slöt med poängseger för Jönsson efter 30 min. för bästa arbete. Mötet Pekkonen—Carl Hansen vanns lätt av den förre medelst nacksving.

Norrmannen Bj. Schersen gick därefter till kamp mot vår Fr. Svensson. Det blev en aggressiv kamp, där de båda brottarna gingo väl hårt, men dock strikt tillvaga. Under matchens gång kom alltmer till synes de rent livsfarliga omgivningarna kring mattorna. Först råkade Svensson slå sitt huvud mot lampestråden, som ej var skyddad. Svensson hämtade sig dock snart. Senare råkade norrmannen ut för otur, huvudstöt mot mattan, omvänt livtag. Några ögonblick efter gick norrmannen från mattan (illamående).

Efter av ledarne given 15 min. frist, ställde norrmannen ej åter upp. Man hade nu väntat sig seger för Svensson, men därav blev intet. I stället diskvalificerades Svensson, för att ha utfört ett felaktigt grepp under kampen. Hade domarna haft sin sak klar genast, hade denna affär ej behöft relateras. Men domslut falla rätt så underligt ibland. Allt nog, tack vare den mycket för tunna mattan och den svenska domaren blev

C. M. OTTERMANN, — JUVELERARE —

GÖTGATAN 9, STOCKHOLM.

Sportpriser. — Förlovningsringar.

man här vittne till en orättvisa, som säkert kommer att få sitt efterspel.

Så kom den sista matchen i fjädervikt. Jönsson, Malmö—Pekkonen. Här blev det en 30 min. poängmatch. Finnen var den mer robuste och Jönsson den bättre teknikern. Jönsson vann matchen på utförda kombinerade backhammers och halv Nelsons, tre goda grepp, och var samtidigt härmed utan finalstrid nordisk mästare i sin klass, enär, som förut nämnts, Svensson diskvalificerats.

Skytte.

Föreningens skyttesektion

avhöll fredagen den 25 april sitt första sammanträde för säsongen, varvid styrelseval för det kommande arbetsåret företogs. Till ordf. valdes Hjalmar Åkerholm och till sekr. Sven Lundqvist samt till övriga ledamöter C. O. Petsén, B. Nylund, C. A. Lundquist och J. Kragstermann.

Vid sammanträdet framfördes av flera närvarande ett förslag att å programmet för året upptaga så kallad olympisk kortdistansskjutning, d. v. s. skjutning med miniatyrgevär å kortare avstånd. Dessa skjutningar komma också att försiggå på föreningens idrottsplats vid Traneberg så snart eftermiddagarna bliva så ljusa att de tillåta detta. Det är att hoppas, att så många av föreningens medlemmar som möjligt begagna sig av detta tillfälle till en roande sportskjutning.

Under sommarens lopp är det meningen att därstädes anordna flera pris-skjutningar, och föreningsmästerskap komma antagligen även att instiftas häri. Olympisk kortdistansskjutning intog före världskrigets utbrott en framstående plats på föreningens skytteprogram och var då ett mycket gouterat nöje. Om tillräckligt intresse för denna sportskjutning uppstår, så komma även ett flertal vandringspriser att uppsättas inom föreningen, samt Föreningen för Olympisk Kortdistansskjutning och Stockholms Amatörförening att i höst inbjudas till en kraftmätning. Vidare kommer att i höst anordnas en fältskjutning i förening med orienterings- och terränglöpning, varvid ju löparen har lika stora chanser som skytten.

Diopter.

Fältskjutning

var anordnad ute vid Gustavsberg den 11 d:s. Ett femtontal Djurgårdsskyttar mötte upp och avgjorde den intressanta tävlingen i de båda avdelningarna på följande sätt:

Klass III, guld: 1. T. Bjursten 21 poäng, 2. N. A. Hedjersson 21 p., 3. C. Hallberg 18 p., 4. B. Nylund 15 p.

Klass III, silver: 1. C. A. Lundquist 9 poäng.

En replik.

Herr Redaktör J. af Klercker.

Med anledning av hr af Klerckers artikel i Djurgårdarens marsnummer angående undertecknads skidreterat, skall jag be att få omtala de synpunkter, som gjort sig gällande, då jag skrivit ifrågasvarande referat.

Vad först striden mellan Lind och Olsson om svenska mästerskapet i backlöpning beträffar, så var mitt referat av densamma ett utslag av min personliga tanke om saken, och även att betrakta som en smakfråga, varför ju intet vidare är att säga om saken.

Vidare var det fallet Lind—Langseth i Hammarby. Det är i ett fall som detta, som enligt mitt förmenande, hopplängds-poängen får för stort inflytande. Enligt vad jag upplysningsvis inhämtat, var nämligen bådas slutpoäng lika, och i så fall skall ju, enligt gängse bruk, hopplängds-poängen gå före stilen. Langseths stilpoäng var förhållandevis mycket nogre än Linds, då däremot den senare hade en hopplängds-poäng som motsvarade en halv meter längre språng. Lind förklarades enligt förutnämnda praxis alltså för segrare med sitt en halv meter längre språng. Och häri är det som det brister. Hopplängden kommer ju nämligen att spela in två gånger och får alltså en större betydelse än stilen. Detta är alltså en sak som borde rättas, och detta är inte bara undertecknads mening, utan har jag förhört mig hos flertalet av Djurgårdens förstaklass åkare, och instämma dessa utan undantag härutinnan.

Vad mitt referat av Saltsjöbadsdagen beträffar, så kanske några mindre välvalda ordalag ha förorsakat ett missförstånd. Något vidare klander mot de svenska backlöpningsreglerna har jag ej att anföra. De äro i stället synnerligen väl genomtänkta, ehuru det nog ibland brister i tillämpningen av desamma. I Stockholm är det ju mera sällan fallet, då här aldrig behöver saknas kompetenta domare, men i landsorten händer det ju rätt ofta att inga särskilt kompetenta sådana finnas att tillgå. Det vanligaste felet bland dessa landsortsdomare är då att poängen sättes alltför hög, varigenom särskiljningen av de tävlande blir mycket försvårad. Det har bland många skidexperter i vinter uttalats en önskan med anledning av ovanstående att försöka anordna domarekurser i backlöpning och att sedan för dem som genomgått desamma bilda ett skiddomareförbund ungefär i stil med fotbollsmännen. Om lämpligheten och möjligheten att realisera detta vill jag ej uttala mig.

Något vidare har jag ej att tillägga, men i ovanstående önskan angående hopplängdens förhållande till stilen vid lika slutpoäng instämmer flertalet av Djurgårdens backlöpare.

Eder
Vidi.

Djurgårdare

Du blir väl rakad, klippt och behandlad om Du går till

Raksalongen Majorsgatan 2
påstår en av våra revisorer.

REGINA

KÄGELSALONGER

Rekommenderas!

Ett och annat.

Mobilisering

med inryckning till Tranebergs Idrottsplats den 23, 24 och 25 maj. Det låter krigiskt det här, men så är det också skyttesektionen, som ställt sig i breschen för en, som vi hoppas, trevlig värfest. Och motivet. — Om det finnes någon som tror, att fredens ängel för alltid skulle intäga på jorden, så tror han fel. Fiender finnas alltid, och idrottsmännen hava sina. Sjukdomar, skador, justeringar etc. Fästningen (Hjälpfonden) är byggd, men det fordras »stål» till försvaret. Och det är just det vi vilja söka »skjuta» ihop ovannämnda dagar. Att Djurgårdare kunna agitera syntes vid senaste årsmötet och pån igen. Men agitationen kan denna gång ske betydligt kraftigare ty som väl är, är Traneberg litet större än Östermalmskällaren. Vad vi och allmänheten bliva bjudna för roligheter där ute, tors jag icke förråda, men det är Djurgårdens Värfest och bara det borgar för, att det icke blir tråkigt. Därför höja vi vårt fältrop: »Vi ses på Traneberg den 23, 24 och 25 maj!»

Hjalle.

Skidlöparemärket

har i år erövrats för första gången av G. Berg, S. Falk, E. Haag, C. Höglund, A. Jansson, H. Kjellstrand, G. Olander, B. Pettersson, G. Reutersvärd, Albert Sandström, C. G. Swanberg och S. Söderberg.

Vid föreningens skidtävlingar i vinter ha 74 st. skidlöparemärken erövrats av medlemmar och andra föreningars.

Damer

har Birre Nylund anmodat redaktionen efterlysa i och för den stora värfesten den 23, 24 och 25 maj. Det är en hel del att göra vid en sådan där tillställning för de kvimliga medlemmarna eller de manligas kvinnliga bekanta. Och kommitterade äro tacksamma för all hjälp. Alltså anmäla sig intresserade och villiga till intendent Ekberg på Tranebergs idrottspark så snart som möjligt.

Varefter red. anser sig ha fullgjort sitt uppdrag.

Anmäl Dig till DAGBLADS-STAFFETTEN och träna, träna, träna.

Uppsnappat.

Medlemsmatrikeln är under noggrann revidering. Ahlström och Sundholm hålla på att dra fram de syndare i dagsljuset, för att syna dem. Här kommer att utvoterats en hel del gott folk.

Vandringspriset för brottarnas femkamp söker fortfarande sin ädle givare. Den, som känner sig manad och penningstark, må ringa upp Skoglundh (Allm. K. 2470).

Stadgarna äro nu godkända av föreningen och för ögonblicket underställda en kommittés ögon för textgranskning. De komma att medfölja juninumret som bilaga.

Hjälpfonden har fått sin grundplåt. Föreningens ordförande har inbetalt den första understödjande medlemsavgiften (vilken till sin storlek är valfri, dock minst 5 kr.) med 50 kronor.

Pianot ute på Traneberg — eller något annat, om det blir lika billigt — har av Överstyrelsen beslutats till inköp. Kommer att om vintern stå i Stadion och bereda medlemmarna, genom lämpligt trakterande, nöje och tidsfördriv.

Styrelserummet kommer att de närmaste dagarna flyttas till rummet mitt emot, som är rymligare och ljusare. Ungefär samtidigt kommer därinne att uppställas en stor monter för föreningens otaliga erövrade vandringspris.

I vimlet.

Svanberg,

vår gamle, välkände mästerskapslöpare för många år sedan, Johnny Svanberg alltså, har låtit höra av sig i Idrottsbladet genom Öhman. Han tycks ha lagt löpskorna på hyllan numera, är för gammal måhända. Vi ha i sommar att vänta ett event. besök av honom, och han må då vara hjärtligt välkommen.

Englundarna

äro väl nu definitivt förlorade för Djurgården. De ha valt att genom spel tillsammans med kamrater av mindre spelskicklighet dra ned sin egen eventuellt befintliga mot att hos oss, tillsammans med skickligare pojkar, förkovras och ryckas framåt.

Olsson,

Einar, den falske, har ävenledes gått. Vi få hoppas, att han gjort det definitivt. Jag tror inte, att Linnéa får något större nöje av honom. Detta sagt med tanke på vad Djurgården och Göta erfarit av ett ojämnt lynne och en viss tjurskallighet. Till oss har han emellertid ingen anledning att återkomma.

Wicksell

har låtit beveka sig att efter riksdagens — som är hans specielle arbetsgivare — slut åter för en sommar draga på bollskorna, varför den tilltänkta minnesrunan över hans insats i svenskt och djurgårdiskt fotbolliv får anstå. Han är allt bra välkommen!

K. ANDERSON HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Hur kan man!

Överstyrelsen har tagit sig före att börja inkassera förfallna medlemsavgifter, erkannerligen de allra älst. Det finns nämligen en hel del mycket gamla avgifter. Nå! Undertecknad började i allsköns ro skicka omkring en del mycket hövligt formulerade blanketter, var helt vänligt frågas huruvida herr den och den önskar i föreningen kvarstå eller icke samt om meddelande därom. Alltsammans som sagt mycket hövligt framställt.

Så erhöj jag emellertid härom dagen ett brev, mycket fränt och ilsket, men icke från den herr den och den som jag uppvaktat utan från en herr sekreterare i den förening nämnde herr den och den numera tillhör. I den uppvaktades namn frågar han helt impertinent hur föreningen kan ha panna att fordra att en medlem skall fullgöra sina skyldigheter då han icke kommit i åtnjutande av en föreningsmedlems rättigheter! Man begär sålunda att få behålla sina rättigheter då man är skyldig för bortåt 30 à 40 kronor!

Jag föreställer mig att varje medlem som punktligt inbetalar sin avgift skall

Observera!

Glöm
ej
års-
avgiften!

MEDLEMSAVGIFTERNA INOM D. I. F. ÄRO:

Inträdesavgift	Kr. 2:—
Årsavgift över 20 år	5:—
” 17—20 år	3:—
” under 17 år (ungdomsavd.)	2:—
” damavdelningen	3:—
Ständig medlemsavgift ...	30:—

OBS! Ständig medlem samt ungdoms- och damavdelningarna ingen inträdesavgift.

Agitera
för
nya med-
lemmar!

med mig hålla med om att en sådan fordran måste anses minst sagt oförskämd.

Tyvär måste emellertid fastslås att den uppfattningen på många håll är rådande att det inte alls är så noga med avgiften. Föreningens ekonomi är så god att en avgift inte spelar någon roll. Mycket riktigt. Men föremagens ekonomi är en sak och medlemmarnas oavvisliga skyldigheter en annan. Vilka inte rå sammanblandas. Denna lilla femkro-

na är ju en så anspråklös ersättning för förmånen att gratis få disponera en förträfflig idrottsplats, en trevlig klubblokal, goda instruktörer i det ena och andra etc.

Det är väl att hoppas att ovanberörda skrivelse skall förbli enstående i sitt slag. Jag kommer att förvara den som ett kuriosum och önskar verkligen icke erhålla några komplement till densamma.

A. I.

Officiellt.

Potatisodlare.

Föregående lottägare torde omedelbart hos Vilhelmsson å expeditionen meddela, huruvida de önska behålla sina lotter.

Spekulanter på nya lotter kunna redan nu erhålla sådana, då ett mindre antal för ögonblicket finnas lediga.

Överstyrelsen.

På förekommen anledning

uppmannas medlemmarna att endast i allra yttersta nödfall uppringa överstyrelseledamöterna å deras »civila» anställningar och i stället söka dem å i detta nummers bilaga upptagna telefoner och adresser.

Överstyrelsen.

Svenska Dagbladets stafettlöpning.

För att Djurgårdens Idrottsförening på ett värdigt sätt skall bli representerad och deltagarna så mycket som möjligt skola hinna förbereda sig, få vi redan nu uppmanna till träning för denna tävling.

Tävlingen är uppdelad i följande distanser:

Seniorer och old-boys: 200, 400, 800, 1,000 och 1,500 meter.

Juniorer: 200 upptill 550 meter.

Träningsstävlingar komma att anordnas och annonseras i Idrottsbladet och Stockholms-Tidningen.

C. G. Swanberg, Rådmansgatan 46 och Allm. tel. Vasa 88 53 emottager anmälningar till deltagande.

Sektionsstyrelsen.

Vårfest på Traneberg.

Fredagen den 23 lördagen den 24 och söndagen den 25 maj anordnar Skytte-sektionen till förmån för Hjälpfondens och sin verksamhet en stor vårfest å Tranebergs Idrottspark.

Programmet upptager alla nöjen, som brukade förkomma vid föreningens på sin tid så populära basarer, t. ex. skjutbana, ringkastning på kniv och slant, fiskdamm, blomsterstånd, stor skjutbana med många prisskjutningar o. s. v.

Medlemmar erhålla fritt tillträde genom Djurgårdaren bifogade biljetter. För övriga å entrén till parken kr. 2:—. Varje betalande erhåller med entrébiljetten 7 danskuponger, varje kupong gällande för ett par.

Se vidare annonser i dagstidningarna.

Sektionsstyrelsen.

Träningskort

till Tranebergs Idrottspark komma icke att utfärdas, utan gäller medlemskortet för 1919 vid inträde i och för träning.

Tranebergsstyrelsen.

Träningsstider

på Traneberg.

Måndagar: B-laget—C-laget.

Tisdagar: A-laget—D-laget.

Onsdagar: Juniorerna—Old Boys.

Torsdagar: A-laget (konditionsträning).

Fredagar: B-laget—D-laget.

Lördagar: Old Boys (konditionsträning).

Söndagar: C-laget—Juniorerna.

Träningen börjar kl. 6 e. m. å vardagar och fortgår, om planen senare icke blir upptagen av seriematch, till kl. 9 e. m.

Sektionsstyrelsen.

Bilagorna

till detta nummer äro tre.

P. M. till medlemmarna talar för sig själv och behöver inte förklaras.

Biljettorna berättiga till inträde till Skyttesektionens tredagarsfest å Traneberg den 23, 24 och 25 d:s.

Hjälpfondsblanketten torde före maj månads utgång helst, jämte resp. avgifter, (som äro kr. 1:— för understödsberättigad och minst kr. 5:— för understödjande medlem) upplämnas till Ahlström eller Bång å expeditionen.

Redaktören.

HANSA

FÖRSÄKRINGSRÖRELSE

Aktiekapital & reservfond
Kr. 6.000.000

Aktiebolaget
CARL W. PETERSÉN

Herkulesgatan 4 - Stockholm

Telefoner: RIKS 14 28, 123 54, 230 82 - STHLM 118 87.
Telegramadr.: "VOLT GAS"

Engroslager av:

Elektrisk Installationsmaterial :: Belysningsarmatur :: Glas

SPORT-

KOSTYMER och PÄLSAR

Sweaters, Mössor, Van-
tar, Skodon, Sportstrum-
pör, Puttees, Raggsockor,
Thermosflaskor, Rygg-
... säckar m. m. ...

PAUL U. BERGSTRÖMS A/B
DROTTNINGGATAN 74-78

VID MÅLET

för erhållande av förstklassiga Artiklar till
**SOMMARSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE**
är Ni först då de inköpas hos

Mauritz Widforss' H.-A.-B.

— Kungl. Hofleverantör —

Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,
ESKILSTUNA, SUNDSVALL,
JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

SPJUTSKAFT

Rakväxta, kvistrena
och starka spjutskaft
säljas billigt.

Bröderna Sandströms Skidfabrik

GÖTGATAN 100 - STOCKHOLM.

Tel.: Allm. 33 45. .: Riks 95 65.

Telegram!

Telegram!

Fotbollar - Målvaktshandskar
Tennisbollar - Golfbollar
Boxhandskar - Boxbollar m.m.

av mina välkända engelska fabrikanter tillverk-
ningar hemkomma i *Mars månad*. Order emot-
tagas tacksamt.

PER LANGBORG

H. K. H. Kronprinsens Hofleverantör

IDROTTSMAGASINET

5 Birger Jarlsgatan, Stockholm.

Katalog utkommer i April månad.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,

11 Sibyllegatan 11

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.